

Dört şey ancak dört şeyle tamamlanır

Fahreddin er-Râzî der ki:

قَالَ الرَّازِيُّ: أَرْبَعَةُ أَشْيَاءَ لَا تَتِمُّ إِلَّا بِأَرْبَعَةِ أَشْيَاءَ

Dört şey ancak dört şeyle tamamlanır:

الدِّينُ بِالتَّقْوَى، وَالْقَوْلُ بِالْفِعْلِ، وَالشَّخْصِيَّةُ بِالتَّوَاضُّعِ، وَالْعِلْمُ بِالْعَمَلِ

Din takva ile; söz fiil ile; şahsiyet tevazu ile ve ilim amel ile...

Din Takva ile Tamamlanır

Din, takvasız olursa ayakta duramaz. İbadetler şekil olarak kalır, kalbe inmez. Takva, dini koruyan bir zırh gibidir. Onsuz din, **tehlike altındadır**.

Söz Fiil ile Değer Kazanır

Söz, fiil ile desteklenmezse havada kalır. İnsanları etkileyen konuşma değil, **yaşanmış hakikattir**. Amelsiz söz, yankısı olmayan bir ses gibidir.

Şahsiyet Tevazu ile Güzelleşir

Tevazu olmadan şahsiyet kuru bir kabuktan ibaret kalır. Kibir, insanı içten çürütür. Tevazu ise insanı hem yüceltir hem sevdirebilir. Tevazusuz şahsiyet, **meyvesiz ağaç gibidir**.

İlim Amel ile Tamamlanır

İlim, amel ile hayat bulur. Yaşanmayan ilim, sadece yük olur. Fayda vermez, hatta zarar verir. Amelsiz ilim, **yağmursuz bulut gibidir**.

Görünür ama fayda vermez... Ağırdır ama bereket getirmez...